

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 74.

Ottende Session.

26de Møde.

Tirsdagen den 13de Januar.

(Forts.)

Winther (fortsat): Her er det, at Forsikringssummens Størrelse kommer til Anvendelse, men besynderligt nok har man begaaet den Inconsequents, at man ved den første Forsikringsklasse har ladet dette Moment aldeles ude af Betragtning. Hvad vil det sige, at man lader Forsikringssummens Størrelse komme til at have en afgjørende Indflydelse paa Brandpræmierne? Det udtrykker den Tanke, at der, naar der er opstaaet Ild i et Huus, er Sandsynlighed for et større eller mindre Tab, eftersom Forsikringssummen er større eller mindre, men dette Hensyn har man her som sagt aldeles udeladt. Saalænge det ikke er afgjort, at den Slags Bygninger, der henhøre under 1ste Klasse, ikke kunne brænde, saalænge er der imidlertid heller ingen Grund til at oversee dette Moment.

Det følger af sig selv, at dersom de Indvendinger, jeg har gjort gjældende, bleve givne Gyldighed, da vilde derved opnaaes en simplere Tarif, og der vilde opstaae en efter min Mening billigere Stilling for Alle i 2den Afdelings 2den Ristee, dem, hvis Bygninger ere fjernede 50 Alen fra andre Bygninger, hvorpaa jeg efter det, jeg allerede har nævnt, troer de have et retfærdigt Krav.

Jeg skal imidlertid ikke gaae videre ind paa den Indflydelse, dette i det Enkelte vilde faae, da dette jo vil henhøre til et sildigere Stadium af Sagens Behandling.

Det forekommer mig, at de Momenter, man har bragt i Beregning, ere de væsentlige; der behøves ikke flere; det vilde ikke være let at drage nogen Grændse, dersom man gik videre, og i disse Angivelser, nemlig i Bygningernes Anvendelse, Bygningsmaaden, i Afstanden eller Beliggenheden og i Forsikringssummens Størrelse har man jo ogsaa netop alle de Hovedmomenter, der kunde have nogen Betydning for dem, som skulle udrede Erstatningssummerne for de opstaaede Brandstader, hvorfor jeg maa erkende, at Ministeriet i den Henseende i Hovedsagen har truffet det Rette. Dette var, hvad jeg vilde bemærke med Hensyn til denne Lovs første Affnit, som gaaer til § 12.

Lovens 2det Affnit, som indbefatter Paragrapherne 12—19, gaaer ud paa at tilveiebringe en Forbedring i de nuværende Forhold med Hensyn til Taxation; og jeg kan ikke sige Andet, end at der her virkelig er gjort et Fremskridt til det Bedre. Der er dog en Bestemmelse, som forekommer mig at være mindre rigtig, nemlig den, at man har gjort en Hovedadskillelse mellem Betydningen af en Taxation af Sognetaraxationsmænd og en Taxation ved Amtstaraxationsmænd, som ikke forekommer mig vel begrundet. Man har nemlig ladet Forsikringen tage sin Begyndelse strax, eftersom Taxationen har fundet Sted, naar denne foretages af Amtstaraxationsmænd, men har opsat Forsikringens Indtrædelse til et senere Moment, naar den foretages af Sognetaraxationsmænd, idet man da ikke har villet lade den begynde, før Branddirecteuren har indtegnet den i sin Protokol, og man har tillige paalagt vedkommende Forsikringsløber selv at henvende sig til Branddirecteuren desangaaende.